

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 6Csp/15/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117237276
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Veselá
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2018:6117237276.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín, sudkyňou JUDr. Janou Veselou, v spore žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., so sídlom Hradec Králové, Československej armády 954/7, IČO: 24785199, Česká republika, právne zastúpeného Advokátska kancelária Gallo s.r.o., so sídlom Martin, Jilemnického 30, IČO: 36715352, proti žalovanej: Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M., o zaplatenie sumy 126,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 17,78 eur s 5% úrokom z omeškania ročne od 17.12.2016 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalovanej sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. V návrhu na vydanie platobného rozkazu, doručenom Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 21.09.2017 (dátum doručenia žaloby vyplýva z úradného záznamu na č.l.12 spisu), žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadal, aby súd v upomínacom konaní vydal platobný rozkaz, ktorým zaviazže žalovanú na zaplatenie sumy 413,36 eur s 5% úrokom z omeškania ročne od 17.12.2016 do zaplatenia.

2. Žalobu odôvodnil tým, že spoločnosť Provident Financial, s.r.o. so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava, IČO: 35 805 731 (ďalej len spoločnosť) uzatvorila so žalovanou dňa 11.11.2013 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere (ďalej len Zmluva) číslo: 570114053, na základe ktorej poskytla žalovanej pôžičku vo výške 800,- eur. Žalovaná sa zaviazala splácať pôžičku v pravidelných týždenných splátkach po dobu 45 týždňov v sume 31,41 eur. Posledná predpísaná splátka bola splatná dňa 22.09.2014. Pôžička bola poskytnutá žalovanej jednorazovo hotovostne. Zmluvou o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzavretá dňa 16.12.2016 podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka medzi spoločnosťou Provident Financial, s.r.o. ako postupcom a spoločnosťou KRUK Česká a Slovenská republika, s. r. o. so sídlom Československej armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, Česká republika, IČO: 247 85 199 ako postupníkom, postúpila spoločnosť Provident Financial, s.r.o. pohľadávku voči žalovanej vrátane príslušenstva na KRUK Česká a Slovenská republika, s. r. o., o čom bola žalovaná upovedomená oznámením o postúpení pohľadávky. Žalovaná porušila svoju povinnosť splácať svoje záväzky zo zmlúv špecifikovaných v bode 1. žaloby riadne a včas a uhradila len splátky v celkovej výške 386,64 eur. Žalobca listom zo dňa 16.08.2017 - výzva pred podaním žaloby vyzval žalovanú k úhrade celej dlžnej sumy. Do dnešného dňa žalovaná dlžnú sumu neuhradila. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania návrhu je vo výške 413,36 eur. Žalovaná suma predstavuje rozdiel medzi poskytnutou výškou úveru a súčtom

vykonaných splátok, t.j. 800,- eur - 386,64 eur = 413,36 eur. Žalobca si uplatnil aj zákonné úroky z omeškania odo dňa nasledujúcom po postúpení pohľadávky.

3. Žalobca bol výzvou Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 23.11.2017 vyzvaný, aby ozrejmil súdu výšku uplatňovanej istiny, nakoľko z opisu skutočností uvedených v návrhu na vydanie platobného rozkazu vyplýva, že žalovaná uhradila splátky v celkovej výške 386,64 eur, pričom z prílohy - výpis splátok a úhrad vyplýva, že žalovaná uhradila sumu 674,- eur.

4. Žalobca na výzvu reagoval podaním, v ktorom uviedol, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať svoje záväzky zo zmlúv špecifikovaných v bode 1. žaloby riadne a včas a uhradila len splátky v celkovej výške 674,- eur. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania návrhu je vo výške 126,- eur. Žalovaná suma predstavuje rozdiel medzi poskytnutou výškou úveru a súčtom vykonaných splátok, t.j. 800,- eur - 674,- eur = 126,- eur. Petit návrhu má správne znieť: Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 126,- eur s úrokom z omeškania 5% ročne od 17.12.2016 do zaplatenia.

V zmysle takto opraveného návrhu Okresný súd Banská Bystrica dňa 05.01.2018 vydal platobný rozkaz sp. zn. 6Up/326/2017, ktorým žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 126,- eur s úrokom z omeškania 5% ročne od 17.12.2016 do zaplatenia alebo v tej istej lehote podať odpor. Súčasne žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 77,02 eur.

Okresnému súdu Banská Bystrica sa predmetný platobný rozkaz doručiť žalovanej nepodarilo a žalobca v nadväznosti na to navrhol, aby sa v konaní pokračovalo na Okresnom súde Dolný Kubín.

Podľa § 10 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov, ak žalobca v lehote podľa odseku 1 podá návrh na pokračovanie v konaní, platobný rozkaz sa zrušuje, súd postúpi vec do piatich pracovných dní súdu príslušnému na jej prejednanie podľa Civilného sporového poriadku a žalobcu o tom upovedomí. Ak príslušným na jej prejednanie je súd podľa § 2, súd žalobcu upovedomí o pokračovaní v konaní.

Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec tunajšiemu súdu dňa 26.03.2018 (č.l. 76 spisu). Vychádzajúc z toho, že platobný rozkaz sp. zn. 6Up/326/2017 zo dňa 05.01.2018 sa zrušil zo zákona, tunajší súd po postúpení veci pristúpil k doručeniu žaloby (spolu s jej opravou a prílohami) žalovanej. Žalovaná tieto prevzala dňa 09.05.2018. Súčasne jej boli doručené poučenia o jej procesných právach a povinnostiach, ako aj uznesenie sp. zn. 6Csp/15/2018 zo dňa 02.05.2018, ktorým bola žalovaná vyzvaná, aby sa písomne vyjadrila k žalobe a uviedla, či žalobcom uplatnený nárok uznáva alebo nie a v prípade, že ho neuznáva, nech uvedie vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, označí a predloží ďalšie dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

9. Žalovaná na žalobu nijako nereagovala.

Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie na deň 10.07.2018. Právny zástupca žalobcu svoju, ako aj žalobcovu, neúčasť na pojednávaní ospravedlnil a uviedol, že chce poukázať na aktuálny nález Ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 11/2016 zo dňa 07.02.2018, kde ústavný súd konštatoval, že ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Nakoľko rozhodnutie Ústavného súdu SR neobsahuje žiadne prechodné ustanovenie, momentom jeho vyhlásenia takéto rozhodnutie je spôsobilé vyvolávať právne účinky s ním spojené. Pokiaľ sa teda žalovaný nedovoľáva aplikácie premlčania, nárok žalobcu nie je premlčaný. Žalobca sa v plnom rozsahu pridrižiava skutočnosť uvádzaných v podanom vyjadrení v rámci upomínacieho konania zo dňa 20.12.2017, kde vykonal úpravu žalobného petitu. Žalobca považuje uplatnený nárok za riadne preukázaný a navrhuje, aby súd po vykonanom dokazovaní vyhovel podanej žalobe v rozsahu úpravy petitu a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Žalovanej bolo predvolanie na pojednávanie doručené dňa 20.06.2018, pričom dňa 06.07.2018 bolo tunajšiemu súdu doručené jej podanie, v ktorom svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnila svojím rizikovým tehotenstvom a termínom u lekára. Súčasne uviedla, že sumu 126,- eur je ochotná zaplatiť v splátkach, keďže je nezamestnaná, má už jedno dieťa a nepoberá nič len hmotnú núdzu v sume 36,- eur.

Nakoľko žiadna zo sporových strán nežiadala o odročenie pojednávania, súd pojednávanie vykonal v ich neprítomnosti. Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie listinami pripojenými k návrhu na vydanie platobného rozkazu, ako aj zmluvou o zabezpečení splátok z čl. 11 pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 10Csp/49/2017.

Pre rozhodnutie o veci súd nepovažoval za nevyhnutné vykonať iné dôkazy, ktoré žalovaná ako spotrebiteľ nenavrhol (§ 295 CSP). Súd totiž nároky uplatnené žalobou posúdil ako nároky zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 ods. 1 v spojení s § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, nakoľko zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 570114053, ktorú žalovaná (podľa skutkového tvrdenia uvedeného v žalobe, ktoré žalovaná nepoprela) dňa 11.11.2013 uzavrela so spoločnosťou Provident Financial, s.r.o., IČO: 35 805 731 bola uzavretá a plnená touto spoločnosťou v rámci predmetu jej obchodnej, resp. podnikateľskej činnosti a na strane žalovanej tomu tak nebolo. Záver, že žalovaná nekonala pri uzavieraní a následne plnení danej zmluvy v rámci svojej obchodnej, resp. podnikateľskej činnosti vyplýva z jej označenia v zmluve (meno, priezvisko, rodné číslo), ako aj z druhu úveru - spotrebiteľský.

14. Súčasne je daná zmluva zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) v spojení s § 2 písm. a) a b) a s § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Túto skutočnosť potvrdzuje aj úvodný text zmluvy, podľa ktorého ide o zmluvu uzatvorenú v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z.

S ohľadom na záver, že žalovaný nárok je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy, súd postupoval podľa doposiaľ účinného ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého "orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával."

Súdu je známe, čo uviedol žalobca, a to, že Ústavný súd SR vo veci vedenej pod sp. zn. PL.ÚS 11/2016 dňa 07.02.2018 rozhodol, že ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy SR.

Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu SR a konaní pred ním "nález, ktorým sa zistil nesúlad právnych predpisov s právnym predpisom vyššej právnej sily alebo s medzinárodnou zmluvou, vyhlási sa spôsobom ustanoveným na vyhlasovanie zákonov. Nález je všeobecne záväzný odo dňa jeho vyhlásenia v Zbierke zákonov."

Nakoľko nález zo dňa 07.02.2018 sp. zn. PL.ÚS 11/2016 doposiaľ nebol vyhlásený v Zbierke zákonov, ustanovenie §5b zákona č. 250/2007 Z.z. zatiaľ nestratilo svoju účinnosť a súd musel podľa neho postupovať.

Ohľadne aplikácie ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. na právne vzťahy vzniknuté pred jeho účinnosťou (t.j. pred 01.05.2014), čo je prípad aj prejednávanej veci, súd poukazuje na nasledovný záver NS SR vyslovený v jeho rozhodnutí sp. zn. 8 MCdo 13/2014 zo dňa 28.05.2015 "...V preskúvanom prípade je - aj bez vyriešenia otázky, či je opodstatnená námietka generálneho prokurátora o tom, že premlčanie práva malo byť posudzované podľa ustanovení Obchodného (a nie Občianskeho) zákonníka - zrejme, že ak by najvyšší súd zrušil mimoriadnym dovolaním napadnuté rozsudky a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, musel by prvostupňový súd vziať na zreteľ § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, pričom by ako „orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy“ bol povinný prihliadnuť na zákonný dôvod, ktorý bráni priznať plnenie požadované žalobou. Mal by tiež zohľadniť § 52 ods. 2 vetu tretiu Občianskeho zákonníka, podľa ktorého všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Obe tieto ustanovenia nadobudli účinnosť 1. mája 2014 a právne predpisy, ktorých súčasťou sú, nemajú prechodné ustanovenia. To znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom."

Vychádzajúc z uvedeného, súd v spore s poukazom na ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. skúmal, či nárok nie je premlčaný, pričom otázku premlčania posudzoval v zmysle ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka podľa noriem občianskeho práva.

Občiansky zákonník v ust. § 101 zakotvuje, že "pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz."

Dňom kedy sa právo mohlo vykonať prvý raz je zásadne deň, keď právo bolo možné odôvodnene vykonať podaním návrhu (žaloby) na súde, teda keď je actio nata. Preto nie je rozhodujúce, z akého dôvodu, t.j. či subjektívneho alebo objektívneho, tak oprávnený subjekt neurobil. Actio nata nastáva vo väčšine prípadov zročnosťou (splatnosťou) dlhu, t.j. dňom, keď mal dlžník prvýkrát splniť dlh, resp. začať s jeho plnením.

V prejednávanej veci žalobca netvrdil, že by bola splatnosť poskytnutého úveru iná než tá, aká bola dohodnutá v zmluve, t.j. v 45 týždenných splátkach, s tým, že splatnosť prvej splátky nastáva 7. kalendárny deň po uzavretí zmluvy a splatnosť každej ďalšej splátky nastane 7. kalendárny deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom konečným dňom splatnosti úveru a dlžnej sumy je deň splatnosti poslednej splátky, ktorým je 7. deň 45. týždňa po dni uzavretia zmluvy.

Nakoľko zmluva bola uzavretá dňa 11.11.2013, splatnosť poslednej splátky úveru nastala dňa 23.09.2014, podľa obsahu žaloby dňa 22.09.2014.

Každopádne, vzhľadom na skutočnosť, že žaloba bola na súde (Okresný súd Banská Bystrica) podaná dňa 21.09.2017 je zrejme, že bola podaná (v rámci 3 ročnej premlčacej lehoty) včas len vo vzťahu k tejto poslednej splátke.

Súd preto žalobe vyhovel len pokiaľ ide o zaplatenie tejto poslednej splátky, a to iba v rozsahu zodpovedajúcom istine úveru (istina úveru 800,- eur : 45 splátok = 17,78 eur). Súd totiž na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Dôvodom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je to, že v zmluve celkové náklady na úver boli tvorené úrokom vo výške 22,9% ročne zo sumy úveru, t.j. 86,79 eur a poplatkom za garantovanú službu v sume 114,42 eur, ktoré celkové náklady predstavujú RPMN vo výške 69,48%.

Z uvedeného je zrejme, že tzv. poplatok za garantovanú službu predstavoval z celkových nákladov 46,58% (69,48% - 22,9%). Podľa čl. 4 zmluvy za tento poplatok sa spoločnosť Provident Financial, s.r.o. zaviazala zabezpečovať službu prevencie kumulácie neuhradených splátok prostredníctvom telefonického upozornenia alebo listového upozornenia na omeškanie s uhradením sumy splatnej podľa zmluvy, podporu zákazníckej telefonickej linky 0850111104 a kontaktných centier a pobočkách Providentu, ktoré sú zákazníkovi k dispozícii v úradných hodinách uvedených na webovom sídle www.provident.sk <<http://www.provident.sk>> v súvislosti s poskytovaním informácií o právach a povinnostiach zákazníka podľa tejto zmluvy, službu vyhotovenia duplikátov dokumentov v súvislosti so zmluvou v prípade ich straty alebo poškodenia, služby poskytnutia karty splátok zákazníkovi ako pomôcku na vedenie záznamov o platbách podľa tejto zmluvy a na základe písomnej žiadosti zákazníka, ktorý je v omeškaní s úhradou sumy splatnej podľa tejto zmluvy najmenej 4 týždne sa spoločnosť Provident zaväzuje akceptovať splácanie tejto sumy v osobitných splátkach, rozdelených najviac na obdobie 4 týždňov a zároveň si neuplatniť vo vzťahu k takto splatnej sume právo na odstúpenie od zmluvy alebo na úroky z omeškania podľa čl. 10.

Súd vychádzajúc z toho, čo mu je známe z jeho rozhodovacej činnosti, je toho názoru, že nebankové subjekty (rovnako ako banky) poskytujú bežne služby, ktoré sú uvedené v predchádzajúcom odseku v podobe upozornení na meškanie so splátkami, zákazníckej podpory (telefonickej alebo osobnej), či vo forme vyhotovenia duplikátov, ktoré služby sú, pokiaľ ide o náklady na ne, buď premietnuté do ceny úveru, t.j. úroku alebo sú spoplatňované v prípade ich vykonania a nie paušálne, vopred, bez ohľadu na to, či zákazník tieto služby využije alebo nie. Neštandardnou službou je akceptovanie splátok, avšak aj v tomto prípade platí, že za takúto službu by mal zákazník platiť len v prípade, ak ju využije a nie bez ohľadu na to, či tak urobí alebo nie. Pokiaľ je poplatok za službu dohodnutý tak, že zákazník ho zaplatí bez ohľadu na to, či bude niektorá zo služieb veriteľom poskytnutá, tak nejde o nič iné, než o skrytý úrok a takto by mal byť uvedený aj v zmluve, lebo inak ide o zavádzanie spotrebiteľa, resp. nekalú prax, ktorú zákon č. 250/2007 Z.z. zakazuje.

Čo je však podstatné, je to, že právny predchodca žalobcu so žalovanou v deň uzavretia úverovej zmluvy uzavrel aj zmluvu o zabezpečení splátok úveru (čl. 11 pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.

zn. 10Csp/49/2017), v ktorej sa žalovaná zaviazala zaplatiť mu za poskytovanie služby spočívajúcej v prevzatí peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky spotrebiteľského úveru dohodnuté v zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 570114053 odmenu vo výške 412,- eur, čo znamená, že v súvislosti s úverom poskytnutým v sume 800,- eur na 45 týždňov mala žalovaná zaplatiť úrok (86,79 eur), poplatok za garantovanú službu (114,42 eur) a odmenu (412,- eur) spolu všetko v sume 613,21 eur, čo predstavuje zo sumy úveru 76,65% ! Takéto postupy právneho predchodcu žalobcu, ktorými chcel dosiahnuť zisk v takomto rozsahu sú nielen nekalými praktikami, ale ide aj o postupy, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi. Preto súd žalobcovi nepriznal v rámci poslednej splátky žiadne úroky, ani poplatky, pretože dojednania o nich sú neplatné s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka, resp. žalobcovi ich nebolo možné priznať, pretože výkon práva majúci základ v nekalej obchodnej praktike nemôže požívať právnu ochranu (§ 3 Občianskeho zákonníka). Taktiež do celkových nákladov na úver mala byť započítaná odmena v sume 412,- eur a výška RPMN pre daný úver tak bola oveľa vyššia než tá, ktorá je uvedená v zmluve. Pre nesprávne uvedenú RPMN, a to v neprospech spotrebiteľa, je tak úver bezúročný a bez poplatkov aj s poukazom na ust. § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy.

Zhrnúc doteraz uvedené, súd žalobcovi priznal len poslednú splátku úveru v rozsahu istiny úveru a pokiaľ ide o nezaplatené splátky, ktorých splatnosť nastala pred 21.09.2014, súd v tejto časti žalobu zamietol pre ich premlčanie. K sume istiny poslednej splátky 17,78 eur súd priznal aj úrok z omeškania vo výške 5% ročne od 17.12.2016 do zaplatenia, ako žiadal žalobca, pretože žalovaná bola v omeškaní s poslednou splátkou oveľa skôr než 16.12.2016 a výška žiadaného úroku z omeškania je nižšia, než na akú by mal žalobca nárok podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.

Vychádzajúc z takého výsledku konania je zrejmé, že v spore bola jednoznačne úspešnejšia žalovaná, keď za úspech žalobcu možno považovať len časť sporu premietnutú do rozhodnutia o priznaní sumy 17,78 eur s 5% úrokom z omeškania ročne od 17.12.2016 do zaplatenia. Žalobca sa pritom domáhal zaplatenia sumy 126,- eur s 5% úrokom z omeškania ročne od 17.12.2016 do zaplatenia. Jeho úspech tak predstavuje 14,11% a úspech žalovanej 85,89%.

32. Súd preto na rozhodnutie o trovách aplikoval ust. § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého by právo na náhradu trov konania náležalo žalovanej, ktorá bola v spore úspešnejšia, keď jej čistý úspech predstavuje 71,78%. Nakoľko sa však žalovaná konania fakticky nezúčastňovala, žiadne trovy jej vzniknúť nemohli. Súd preto rozhodol, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, jeho podpísania a uvedenia spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších zmien.